

CULTURES

Deu anys després, Bassas s'explica

► El periodista Antoni Bassas omple l'Espai Rubiralta en la presentació de «Bon dia, són les vuit!»

Crònica

Susana Paz MANRESA

Itu, per què ets aquí? Tu que vas fer? Aquest llibre és la resposta». Amb aquesta frase que adreça un veterà corresponsal francès a un Antoni Bassas acabat d'arribar a Washington com a corresponsal, acaba el pròleg de *Bon dia, són les vuit!* (Destino). Dilluns, en un Espai Rubiralta ple, el periodista que durant catorze anys va comandar el programa de ràdio líder al país, *El matí de Catalunya Ràdio*, va esbossar, amb moltes anècdotes, sentit de l'humor i sense bilis, el convit del poder polític a deixar el programa i l'ofertament per marxar de corresponsal als EUA. *Touché*.

El llibre que li ha valgut el premi Josep Pla arriba ara, quasi deu anys després que el tripartit -amb Joan Ferran assenyalant-lo en format «crosta nacionalista»- li obrís la porta de la ràdio per tancar-la al seu darrere. Va ser la gota per fer vessar el vas perquè, com dilluns va explicar a l'expectant auditori manresà, «ja feia temps que sentia que arribava al final però la política [aquella eterna tensió entre el poder i la independència periodística] ho va precipitar». I per què ara? «Perquè fa una dècada no volia que l'enuig dels darrers 14 dies fos més important que els 14 anys que havia estat al

Antoni Bassas, dilluns, després de la presentació, es dedica a signar llibres i fer-se fotos

«El periodista va rebre un bany d'autoestima amb un públic que volia escoltar-lo i agrair-li el seu 'Bon dia, són les vuit!'»

capdavant del programa». Perquè «no era el comiat que jo hauria volgut» i perquè «vaig voler girar full». La seva sortida va deixar molts oients «enfadats» i més de 3.000 correus d'agraïment, estupor i solidaritat que el periodista ha repassat, amb el seu dietari, per «reconstruir les petites coses que fan un programa». Bassas ha volgut traçar una història que té tres «ca-

pes». La personal, la professional i la que resumeix la història col·lectiva d'un país que ajuda a entendre per què, avui, la situació política és la que és. El punt d'inflexió? La malmesa història de l'Estatut i l'oposició frontal del PP de Rajoy que, com ara, en termes aritmètics, era irrellevant a Catalunya.

A la vida de les persones

Bassas no va negar que els horaris i la responsabilitat «desgasten». Va emmarcar la famosa salutació «Bon dia, són les vuit!» com la primera decisió a prendre: «sembla senzilla però no ho és tant. És important que es diu i com es diu»,

perquè la ràdio del matí, va explicar, és «molt diferent de la de qualsevol altra franja horària: acaba formant part de la vida quotidiana, entra a casa teva quan vas en pijama». Bassas va repassar algunes de les cartes que li havien fet arribar, a l'hora de plegar o quan va guanyar el premi Josep Pla. Com el cas d'una oient, la Maribel, que havia patit un greu accident de trànsit en una topada frontal, i que quan va creure que havia mort, va escoltar la veu de Bassas i va saber que era viva. Quan el periodista va presentar el llibre a Barcelona, la Maribel el va anar a trobar: «ens vam fer una abraçada enorme».

Una mostra de com «el programa entrava en les vides de les persones».

Per *El matí de Catalunya Ràdio* van passar tres presidents catalans, Pujol, Maragall i Montilla. I això, va dir, «té un cert mèrit perquè demostra que aquell programa estava pensat per a la gent i no per al govern». I per la seva xerrada va desfil·lar un Pujol a qui «no agradava contestar preguntes concretes»; un Maragall que tenia «dies, de vegades la conversa fluïa, d'altres s'enutjava» i un Montilla que «sempre era igual». O les visites a la Moncloa, advertint el públic que «la gent que té molt poder tria quan vol parlar amb tu o si ho vol fer». Bassas va entrevistar dos cops Aznar, el segon, després de la majoria absoluta, no va voler l'entrevista en català («tot i que el parlava en la intimitat»). En les dues trobades li havia regalat les samarretes de Ronaldo («el bo») i de Rivaldo; també va treure el cap Zapatero, amb escassos grans moments «de vida comunicativa».

Bon dia, són les vuit! es tanca amb la seva etapa com a corresponsal, que va explicar al públic a través de situacions familiars (parlant de la seva filla petita i el *soccer*, l'esport de moda femení als EUA) i professionals (com la cobertura del terratrèmol d'Haití, l'experiència més «esgarriosa que he viscut com a periodista»). Bassas va cloure la xerrada explicant que el llibre no està pensat «per passar factura» sinó que vol ser «una celebració a la qual tots vostès estan convidats». I el públic s'ho va prendre al peu de la lletra. Aplaudiments, preguntes i una llarga filera a l'espera que Bassas els signés el llibre. Amb dedicatòries, agraiments i *selfies*.

Un estudi conclou que les restes òssies trobades l'estiu passat a Masquefa són de l'edat de bronze

► La localització d'una agulla i un punxó ha permès situar la troballa entre el 1500 i el 1200 aC

GEMMA ALEMAN/ACN MASQUEFA

■ Les restes òssies que van ser trobades a la urbanització de Can Parellada de Masquefa l'estiu passat se situarien a l'edat de bronze, concretament entre el 1500 i el 1200 aC. Així ho va assenyalar Francesc Florensa, el coordinador de l'empresa encarregada d'anàlitzar la troballa, Àtics SL.

Les restes pertanyerien a vuit individus diferents, però han estat les característiques dels vasos descoberts i la recuperació de dos instruments de bronze -una agulla i un punxó- el que ha permès datar la troballa a l'edat de bronze. L'alcalde del municipi, Xavier Boquete, va remarcar la importància del descobriment i va anunciar la voluntat del consistori de «preservar l'espai» i «posar en valor el co-

Esquelets trobats en les obres d'urbanització de Can Parellada

neixement». Les restes òssies van ser localitzades al turó on s'havia de construir el nou dipòsit d'aigua del municipi, que canviaria de lloc.

Segons va especificar ahir Florensa durant la roda de premsa de presentació dels resultats de l'estudi de les restes, s'han localitzat dues estructures que podrien pertànyer a «una única estructura funerària complexa». D'una banda,

una fossa circular d'accés superior amb restes de dos individus en posició decúbit lateral. Es tracta d'una dona jove i un nen. Amb ells s'ha localitzat un vaset ceràmic i un punxó, el que permetria datar la troballa «entre el 1500 i el 1200 aC», va aprofundir Florensa. A la mateixa fossa, uns centímetres per sota, es van trobar els ossos de dos individus, fet que «ens

indica que la tomba va ser reaprofitada», va afegir l'arqueòleg.

Pel que fa a la segona estructura, es tractaria d'un possible hipogeu -un pou d'accés- segellat per blocs de pedres de grans mides i cambra funerària. En aquest espai, es van localitzar les restes de quatre individus diferents, un vaset ceràmic i una agulla de bronze. La descoberta, segons l'arqueòleg, suposa un jaciment únic en tipologia i cronologia a l'Anoia i rodalia. Sí que es tenia constància a Martorell d'un hipogeu similar, però el de Masquefa és cronològicament anterior.

Els treballs per datar amb més exactitud l'origen de les restes, però, no han acabat encara i les conclusions de l'informe són preliminars. Florensa va explicar que l'edat de bronze, i concretament el bronze ple, «és molt difícil de discernir». No obstant això, va reconèixer la importància de la troballa, especialment de les agulles, perquè tot i que són «peces senzilles», acostumen a no trobar-se.

El teatre Kursaal de Manresa acull un espectacle de tribut a Frank Sinatra

REDACCIÓ MANRESA

■ Txell Sust, Susana Ribalta, Marian Barahona i Mone Teruel pujaran avui (18 h) a l'escenari de la sala gran del Kursaal de Manresa per interpretar l'espectacle *Les dones de Frank*, en una nova sessió de la programació per a gent gran del teatre de la capital bagenca que té el suport de l'Obra Social la Caixa. El muntatge està concebut com un homenatge al llegendari cantant nord-americà Frank Sinatra.

L'obra presenta quatre dones que recorden els moments viscuts amb la Nona, que de jove va ser una fan de Sinatra. A través d'ella, el públic fa un viatge per la vida del cantant amb la mirada d'aquelles adolescents que seguien Sinatra arreu i li donaven suport de forma incondicional. Les entrades costen 6 euros per als més grans de 65 anys. Per a la resta, el preu és de 15 euros, i els menors de 25 anys i els posseïdors del Carnet Galliner paguen 12 euros.